

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

495 WET van 26 september 1968 tot wijziging van de Wet aanpassing pensioenvoorzieningen Bijstandkorps in verband met de nieuwe regeling van de pensioenen van de burgerlijke ambtenaren en van hun nabestaanden.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben dat het wenselijk is in verband met de nieuwe regeling van de pensioenen van de burgerlijke ambtenaren en hun nabestaanden (Algemene burgerlijke pensioenwet) de Wet aanpassing pensioenvoorzieningen Bijstandkorps te wijzigen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

De Wet aanpassing pensioenvoorzieningen Bijstandkorps¹⁾ wordt gewijzigd als volgt:

A. In artikel 2, tweede lid, vervalt de zinsnede „, niet inbegrepen het bedrag waarmee de tijdelijke aanvulling zou worden verhoogd.”.

B. Artikel 2, derde lid, wordt gelezen:

3. Indien de belanghebbende op het tijdstip, waarop hij de leeftijd van 65 jaren bereikt, tengevolge van de in het eerste lid bedoelde aandoening, voor 80 procent of meer, onderscheidenlijk voor 65 tot 80 procent algemeen invalide is, wordt hem, met ingang van de maand volgende op die, waarin genoemde leeftijd wordt bereikt, een voortdurende invaliditeitstoelage verleend gelijk aan het bedrag waarmee 35,36 procent, onderscheidenlijk 31,43 procent van de grondslag voor de berekening van het pensioen het pensioenbedrag overschrijdt. Onverminderd het bepaalde in artikel 9, derde lid, van het pensioenreglement zal tengevolge van de toepassing van de vorige volzin de som van het invaliditeitspensioen en de invaliditeitstoelage niet meer bedragen dan het invaliditeitspensioen zou hebben bedragen, indien dit zou zijn berekend naar diensttijd vermeerderd met 80/100 dan wel 65/100, afhankelijk van de mate van algemene invaliditeit, maal de tijd, liggende tussen het tijdstip van het ontslag, waaraan de aanspraak op het pensioen werd ontleend en dat van het bereiken van de leeftijd van 55 jaren.

C. In artikel 5, tweede lid, wordt voor „het minimum bedrag waarop krachtens de voor het burgerlijk overheidspersoneel geldende pensioenwet aanspraak bestaat voor de gewezen ambtenaar, die tengevolge van de ziekten of gebreken uit hoofde waarvan hij ongeschikt is verklaard voor de verdere waarneming van zijn betrekking, algemeen invalide is of wordt,” gelezen:

„het bedrag aan invaliditeitsrente en bijslag, waarop de belanghebbende aanspraak zou hebben krachtens de Invaliditeitswet en de Interimwet invaliditeitsrentetrekkers, indien deze wetten op hem van toepassing zouden zijn”.

D. In de Derde Afdeling wordt, onder vernummering van artikel 6 tot artikel 6a, een nieuw artikel 6 ingevoegd luidende:

Artikel 6. 1. Indien een weduwenpensioen is berekend met toepassing van artikel 12, achtste lid, sub *b* van het pensioenreglement, wordt een toeslag op dat pensioen verleend ten bedrage van het verschil tussen het aldus berekende pensioenbedrag en het pensioenbedrag dat zou zijn verkregen met toepassing van artikel 12, achtste lid, sub *a* van het pensioenreglement.

2. Indien een weduwenpensioen wordt afgeleid van een eigen pensioen, waarboven een invaliditeitstoelage is verleend, wordt een toeslag op dat weduwenpensioen verleend ten bedrage van 5/7 gedeelte van de invaliditeitstoelage, die krachtens artikel 2, derde lid is verleend of zou zijn verleend, indien de rechthebbende op het eigen pensioen op het tijdstip van overlijden de leeftijd van 65 jaren zou hebben bereikt.

3. De in de vorige twee leden bedoelde toeslagen worden voor de toepassing van het bepaalde in artikel 6a en van hetgeen krachtens artikel 8 is of zal worden bepaald aangemerkt als pensioen.

4. Indien een wezenpensioen een weduwenpensioen tot grondslag heeft, waarop krachtens dit artikel een toeslag is of zou zijn verleend, vinden de voorgaande leden overeenkomstige toepassing met dien verstande, dat het gezamenlijk bedrag van weduwenpensioen en wezenpensioen, of van wezenpensioen, vermeerderd met de toeslagen op het weduwenpensioen en wezenpensioen, of op het wezenpensioen, niet meer bedraagt dan het eigen pensioen, eventueel vermeerderd met de in het tweede lid bedoelde invaliditeitstoelage, waarvan die pensioenen zijn of moeten worden geacht te zijn afgeleid.

E. In het tot artikel 6a vernummerde artikel 6 wordt:

a. Het derde lid vernummerd tot vierde lid en als volgt gelezen:

4. Indien een weduwenpensioen wordt afgeleid van een eigen pensioen, waarop krachtens het bepaalde in de twee voorgaande leden een toeslag was dan wel zou zijn verleend, wordt op het weduwenpensioen een toeslag verleend van 5/7 gedeelte van het bedrag van die toeslag. Het bepaalde in de vorige volzin vindt overeenkomstige toepassing indien krachtens het bepaalde in het zevende lid een toeslag was verleend op het eigen pensioen, waarvan het weduwenpensioen wordt afgeleid.

b. Het vierde lid vernummerd tot derde lid en als volgt gelezen:

3. Indien een pensioen als bedoeld in het vorige lid, berekend is of wordt naar een kortere dan de daarbedoelde diensttijd, vindt het bepaalde in dat lid overeenkomstige toepassing met dien verstande, dat het daarin genoemde bedrag wordt verminderd overeenkomstig de verhouding tussen de voor berekening van het pensioen medegetelde diensttijd en de voor het verkrijgen van maximum pensioen vereiste diensttijd.

c. In het vijfde lid wordt voor „in de twee vorige leden” gelezen „in het vorige lid”.

F. Aan artikel 10 onder *b* wordt een volzin toegevoegd, luidende:

„De voorgaande volzin vindt overeenkomstige toepassing ten aanzien van weduwen- en wezenpensioenen, waarop krachtens artikel 6, tweede lid, of artikel 6, vierde lid, een toeslag is verleend”.

¹⁾ Stb. 1965, 550.

G. In artikel 13 wordt:

a. Het tweede lid gelezen:

2. In het geval, bedoeld in het vorige lid, wordt voor de toepassing van artikel 11 uitgegaan van het ouderdomspensioen van een ongehuwde.

b. Een derde lid ingevoegd, luidende:

3. Indien aan de echtgenoot een pensioen dan wel een ander pensioen of een andere pensioenuitkering is toegekend, wordt de diensttijd waarnaar het pensioen van de vrouw is berekend, of geacht wordt te zijn berekend, voor het deel dat samenvalt of geacht wordt samen te vallen met diensttijd van de echtgenoot, voor de toepassing van dit hoofdstuk niet in aanmerking genomen.

H. In artikel 17 wordt het derde lid vernummerd tot vierde lid en een nieuw derde lid ingevoegd, luidende:

3. De weduwe, op wie artikel 13, tweede lid, der Algemene Ouderdomswet van toepassing is, wordt geacht met ingang van de dag, volgende op die van het overlijden van haar echtgenoot, dan wel met ingang van het later tijdstip waarop evengenoemde bepaling op haar van toepassing wordt, recht te hebben op het algemeen ouderdomspensioen, bedoeld in artikel 8, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet.

I. Artikel 21 wordt als volgt gelezen:

1. Indien een belanghebbende een ouderdomspensioen, een algemeen weduwenpensioen of een algemeen wezenpensioen gaat genieten, of indien in het bedrag daarvan, anders dan op grond van de artikelen 8 of 9 van de Algemene Ouderdomswet of de artikelen 19, 20 of 21 van de Algemene Weduwen- en Wezenwet, een wijziging wordt gebracht, dan wel het genot van een algemeen weduwenpensioen of een algemeen wezenpensioen eindigt, is hij gehouden hiervan onverwijld kennis te geven aan Onze Minister van Binnenlandse Zaken.

2. Indien de belanghebbende de in het vorige lid bedoelde kennisgeving niet onverwijld doet, gaat een vermindering van de beperking niet vroeger in dan een jaar voor de eerste dag van de maand waarin de kennisgeving wordt gedaan of waarin ambtshalve vermindering van de beperking plaatsvond.

3. In bijzondere gevallen kan Onze Minister van Binnenlandse Zaken het vorige lid buiten toepassing laten.

J. Na artikel 26 wordt ingevoegd een artikel 26a, luidende:

Artikel 26a. 1. Indien ter zake van het genot van een eigen pensioen, toegekend met toepassing van artikel 8, lid 1, sub IV of V van het pensioenreglement, een weduwenpensioen of een wezenpensioen premie wordt geheven krachtens de Algemene Ouderdomswet en de Algemene Weduwen- en Wezenwet, wordt aan de rechthebbende een vergoeding verleend overeenkomstig de regeling, welke geldt ten aanzien van de in het eerste lid van artikel N 10 van de Algemene burgerlijke pensioenwet ¹⁾ bedoelde rechthebbenden.

¹⁾ Stb. 1966, 6, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 februari 1967 (Stb. 297).

2. Indien ter zake van het genot van een eigen pensioen, niet toegekend met toepassing van artikel 8, lid 1, sub IV of V van het pensioenreglement, premie wordt geheven krachtens de Algemene Ouderdomswet en de Algemene Weduwen- en Wezenwet, wordt aan de rechthebbende een vergoeding verleend overeenkomstig de regeling, welke geldt ten aanzien van de in artikel U 53 van de Algemene burgerlijke pensioenwet bedoelde rechthebbenden.

K. Artikel 28 wordt als volgt gelezen:

Artikel 24 van de wet van 25 mei 1962, Stb. 196, houdende instelling van een Bijstandkorps, vervalt.

L. Artikel 29, eerste lid, wordt als volgt gelezen:

1. Door de leden van het Bijstandkorps dient tenzij bij algemene maatregel van bestuur anders wordt bepaald, 8,5 % van 87,5 % van de onverminderde maandelijkse inkomsten, niet inbegrepen de kindertoelage, waarop zij als zodanig aanspraak hebben, aan 's Rijks Kas te worden bijgedragen, met dien verstande dat 2,5 % geldt als bijdrage voor het eigen pensioen en 6 % als bijdrage voor de weduwen- en wezenpensioenen.

Artikel II

Deze wet treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het *Staatsblad*, waarin zij wordt geplaatst en werkt, behoudens artikel I onder K en L, die terugwerken tot 1 juli 1966, terug tot 1 januari 1966.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 26 september 1968.

JULIANA.

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,

C. VAN VEEN.

De Minister van Financiën a.i.,

L. DE BLOCK.

Uitgegeven de zeventiende oktober 1968.

De Minister van Justitie,

C. H. F. POLAK.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

- Bijl. Hand. II 1967, 9191;
- Bijl. Hand. II 67/68, 9191; Hand. II 67/68, bladz. 1424—1440, 1462—1463;
- Bijl. Hand. I 67/68, 9191; Hand. I 68/69, bladz. 11—17.